

(* ஊராட்சித் துறை 2016 ஊராட்சித் துறை 200 ஊராட்சித் துறை ஊராட்சித் துறை 'ஊராட்சித் துறை ஊராட்சித் துறை ஊராட்சித் துறை' ஊராட்சித் துறை ஊராட்சித் துறை ஊராட்சித் துறை ஊராட்சித் துறை)

சமீபத்தில் இறந்த மத்திய குடியரசு தலைநகர் கோமதி தனது புதினம் ஒன்றை பல வருடங்களுக்கு முன்பு ஒரு பெரிய புத்திரிகைக்கு அனுப்பிவைத்திருந்ததாகவும், பல மாநிலங்களுக்குப் பிறகு அந்தக் கையெழுத்துப்பிரதி சாவகாசமாகத் திரும்பியனுப்பப்பட்டது, அதன்பின் பின் அதே புதினம் சில நூட்பமான மாற்றங்களோடு (!?!?!?!!) இன்னொரு பெரிய குடியரசின் பெயரில் வெளிவர ஆரம்பித்ததாகவும் மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்தார். குடியரசின் சட்டமன்றத்தின் சிறுகதை ஒன்று சில நூட்பமான (!?!?!?!?) மாற்றங்களோடு வெற்றிபெற்று பெயரில் திரைப்படமாக வெளிவந்ததாக சட்டமன்றத்தின் மறைவின் போது குடியரசுப் பற்றிய அஞ்சலிக் கட்டுரை ஒன்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மொழிப்பெயர்ப்புப் பிரதிகள் விஷயத்திலும் இதவேதமான நூட்பமான மாற்றங்கள் (அதாவது, வெட்கங்கடையூறுகள்) நடந்ததுண்டு; நடந்துவருவதுண்டு. இப்பொழுது, காலச்சுவடு மலே க்குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கட்டுரையை வெளியிடப்பெற்ற மலம் ஒரு படிமலே போய், மலப் படைப்பாளரை (இந்த விஷயத்தில், காலச்சுவடு வெளியீடான ஆதர்சம் கவிதைகள் என்ற நூலின் தொகுப்பாசிரியரான கவிஞர் பிரம்மராஜனை) மதிப்பிடுகிறது, கவலைப்படாதது அவருடைய உழைப்பை 'சுலி'சாக அபகரித்துக்கொள்ளும் நபிதனமான வழியைத் தேர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. இல்லையெனில், மறைக்கப்பட்ட அவதூறல் கட்டுரையை வெளியிட்ட அதே இதழிலேயே, குற்றநடப்பு சமீப ஆதர்சம் தொகுப்பை வெளியிட்ட மன்றோடு நான்கு பதிப்புகள் 'உள்ளது உள்ளபடி' வெளியிடப்பெறும் பதிப்பகம் என்ற பொறுப்பேற்றோடு காலச்சுவடு பதிப்பகமே சில கருத்துகளை வெளியிடப்பெறும் முடியும். அதைச் செய்யவில்லை. தொகுப்பாசிரியரிடம் அந்தக் கட்டுரையை அனுப்பி அதற்கான சில பதில்களைப் பெற்றிருக்க முடியும். ஆனால், அதைச் செய்யவில்லை. ஆக, அந்தக் கட்டுரை காலச்சுவடில் வெளியிடப்படப்பெற்ற கால ஊராட்சித் துறை வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

வாடகை வீட்டு மாறும் போது புத்தகங்களை மட்டிட்டு மட்டியாய்க் கொண்டுபோய் இறக்கினால் வீட்டு உரிமையாளர்கள் பயந்துபோய் விடுகிறார்கள் என்பதால் புத்தகங்களைச் சின்னச் சின்னப் பையில் குவித்து எடுத்துப்போய் பாத்திர பண்டங்களைப் போல் சாதுவாக அவற்றை இறக்கி கட்டிலின் கீழ் போட்டாயிற்று. ஆனால், மதேசு 'ஆத்மாநாம் ஆய்வாளர்' திரு. கல்யாணராமன் திறனாய்வு என்ற பெயரில் இப்படிக்கிறுக்கித் தள்ளியிருக்கிறாரே, அச்சுப்பிழைகளையெல்லாம் தீவிரவாத சதித்திட்டமாய், நவீன தமிழகக் கவிதைகளுக்குப் பொருள்கூற இவர்தான் 'அத்தாரிட்டி' என்பதுபோல் என்னென்னவோ உளறிக் கொட்டியிருக்கிறாரே, இவர் மாதிரி ஆட்களுக்கு எல்லாம் புதிலளிக்கவண்டிய நிலைக்கு சிறந்திழை வாசகர்களும் படபாளிகளும் ஆளாகக் கப்பட்டுக்கிறோமே, அதற்காக பசோமலிருந்தால் இப்படிப்பட்ட அரகைகூறத்தை திறனாய்வுகளுக்கு அங்கீகாரம் வழங்கினாற்போலாகிவிடும் என்று மனதில் பலவாறாய் எண்ணங்கள் ஓட, புத்தகங்கள் இருந்த பக்களைத் துழாவி ஆத்மாநாம் சம்பந்தப்பட்ட புத்தகங்களைத் தேடிவெளியே எடுத்துத் தீண்டினேன்.

முதலில் கைக்குக் கிடத்தைத் து 'மீட்சி' இதழ் 28.(january - march 88) பக்கங்கள் 47 முதல் 51 வரை ஆத்மாநாமின் கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. "இக் கவிதைகள் ஆத்மாநாமின் குறிப்பேடுகள் 2 மற்றும் 4இலிருந்து தரேந்தெடுக்கப்பட்ட வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. 1983 - 84வாருடங்களில் இக் கவிதைகள் எழுதப்பட்டிருக்கலாம். "உறந்தை து போன நேரம்" கவிதை, கவிதையாகக் கம் பற்றிய முறைமைக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது." என்று மீட்சி ஆசிரியர் பிரம்மராஜனின் குறிப்பேடு வெளியாகியுள்ளன. என்னிடம் உள்ள மீட்சி இதழ் 28இல் கண்டுள்ள அளவில், ஆத்மாநாமின் அக் கவிதையின் இறுதி வடிவத்தில் 'வெடிப்பு' என்ற வார்த்தை அவராலேயே விலக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கவிதைக்கு முன்னோட்டமாக அவர் எழுதியுள்ள வரிகளும் அவருடைய குறிப்பேட்டில் கண்டபடி அந்த இதழில் தரப்பட்டன - 'உறந்தை து போன நேரம்' கவிதை கவிதையாகக் கம் பற்றிய முறைமைக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது" என்று அந்த மீட்சி இதழில் பிரம்மராஜன் குறிப்பிட்டிருப்பது அதைத் தான். அந்த வரிகளும் மீட்சி 88 இதழில் தரப்பட்டன: அவை ஒரு கவிதையை எழுத ஆத்மாநாம் எடுத்துக்கொள்ளும் கவனத்தையும் தனக் கவிதையில் தான் பயன்படுத்திய வார்த்தைகளை இறுதிவடிவத்தில் அவரே நீக்கிவிடும் பழக்கத்தையும் (இது எல்லாக் கவிஞர்களும் உடைய பழக்கம் தான்) எடுத்துக்காட்டுகின்றன: மீட்சி இதழ் 28இன் பக்கம் 48இல் 3 என்ற எண்ணில் அந்தக் கவிதையின் முதல் வடிவம் ஆத்மாநாமால் வடிவமடைந்ததுக்கொள்ளப்பட்ட விதத்தில் இப்படி இடம்பெற்றுள்ளது.

3

1. நடையியல்
2. பயிலுமான்
3. கிழி
4. பற

புராதன இசை

வழியும் மனை.

15. பஸ்ஸுக்குள்

ஊர்ந்து செல்லும்

மண் புழு

பனோ

சிகரெட்

20. காலம்

சென்றவரின்

புகைப்படம்

கிழிந்த காகிதம்

உடனடிப் பள்ளாட்டிக்

25. தகராசி சிதறல்கள்

கிழிந்த டர்யார்

நீளமான பனை

தவேயான பணம்

பலப்படம்

30. ஒவ்வொரு சாமான்கள்

தடுக்க

எழுத்து

கொட்டகை

ஓற்றகைக் கம்பளி

35. பட்டன்

உருண்டபைப் பந்து

சுனியத்தில்

முற்றுப்புள்ளி.

*ஆக, கவிதையாகப் போக்கில் ஆரம்பக்கட்டத்தில் கவிஞர் வரிசைப்படுத்துதல் கொண்டுவந்த வார்த்தைகளில் இடம்பெறும் வட்டிப்பு என்ற அதன் இறுதி வடிவத்தில் கவிஞர் ஆதமாநாம் விலக்கியிருக்கிறார். அந்த வார்த்தை அவருக்கு **redundant** ஆகத் தோன்றியிருக்கலாம். இந்த 'உறநைத்துப்போன நரேம'" கவிதைக் குறித்து மதேசு 'ஆதமாநாம் ஆய்வாளர்" அல்லது **Athmanam's 'Instant Noodles Critic'** காலச்சுவடு கட்டுரையின் கட்சைப்படுத்தியில் பின்வருமாறு அங்கலாய்த்திருக்கிறார்: "ஆதமாநாம் எழுதிய 'உறநைத்துப்போன நரேம'" கவிதையின் கட்சை இரண்டின் சொற்களைச் "சுனியத்தில் முற்றுப்புள்ளி"(2002: பக்கம் 49 – 50) எனப் பிரம்மராஜன் பதிப்பித்துள்ளார். ஆனால், உண்மையில் இந்தச் சொற்கள் "சுனியத்தில் வட்டித்த, முற்றுப்புள்ளி" என்றதானால், ஆதமாநாமின் குறிப்பிடப்படவில்லை, மீட்சியில் (இதழ் 28: ஜனவரி – மார்ச் 1988; பக்கம் 50 – 51) வளைவந்தபோது இடம்பெற்றிருந்தன. "

இதோ, என்கையில் மீட்சி 28 இதழ் (ஜனவரி மார்ச் 88) இருக்கிறது. உறநைத்துப்போன நரேம" கவிதையின் கட்சை மீண்டும் வரிகள் (பக்கம் 51இல் இடம்பெறுகின்றன)

பட்டன்

உருண்டபைப் பந்து

சுனியத்தில்

முற்றுப்புள்ளி

இதோ முழுக்கவிதை (மீட்சி 88இல் வளைவந்துள்ளது)

1. நடையியல்
2. பயிலுமுன்
3. கிழி
4. பற
5. துள்

6. தபுள்

7. நபுல்

நடயையில

பயிலுமுன்

கிழி

பற

5. தபுள்

தபுள்

நபுல்

கூபி

விளக்கு வரிசை

10. சீ ப்பு

காகிதம்

ஓலோலம்

புராதன இசை

வழியும் மை.

15. பஸ்ஸுக்குள்

ஊர்ந்து செல்லும்

மண்புழு

பனோ

சிகரெட்

20. காலம்

சென்றவரின்

புகைப்படம்

கிழிந்த காகிதம்

உடைந்தப் பிளாஸ்டிக்

25. தகராசு சிதறல்கள்

கிழிந்த டிராயர்

நீளமான பை

தவேயான பணம்

பலப்பம்

30. ஷேவிங் சாமான்கள்

தபுக்கு

எழுத்து

கொட்டகை

ஓற்றைக் கம்பளி

35. பட்டன்

உருண்டைப் பந்தம்

சுன்னியத்தில்

முற்றுப்புள்ளி.

*மீட்சி88இல் ஆத்மாநாமின் 'உறந்தைப் போன நரீம' கவிதை மறே கண்டவிதமாய் த்தான் அச்சாகியிருக்கிறது. ஆனால், மதேக ஆத்மாநாம் ஆய்வாளர் என்னமாய்

பொய்ப்பேசியிருக்கிறார் பாருங்கள் :

”ஆத்மாநாமம் எழுதிய ‘உறதைந்துபோன நரேம்’ கவிதையின் கட்சை இரண்டு சொற்களாகச் “சுனியத்தில், முற்றுப்புள்ளி (2002: பக் 49 – 50) எனப் பிரம்மராஜன் பதிப்பித்துள்ளார். ஆனால், உண்மையில் இந்தச் சொற்கள் “சுனியத்தில் வடிபித்த, முற்றுப்புள்ளி” என்றுதான். ஆத்மாநாமின் கூறிப்படேபின் அடிப்படையில், மீட்சியில் (இதழ் 28: ஜனவரி – மார்ச் 1988: பக்கம் 50 – 51) வெளிவந்தபோது இடம்பெற்றிருந்தன.

எத்தனை அப்பட்டப் பொய்! இப்படிப்பட்ட வட்கங்கெட்ட, மனசாட்சியற்ற ஆய்வாளர்களிடமிருந்து, அவருடைய பொய்கள் மலம் ஆதாயம் தடே முனவோரிடமிருந்து, அதற்கையோர விசுவாசத்தோடு கண்டிப்பித்தனமாக ஆதரிப்போரிடமிருந்து பிரம்மராஜனைக் காப்பாற்றுவதற்கு முன் ஆத்மாநாமமும் அவர் கவிதைகளையும் காப்பாற்றியாக வேண்டும்.

”சுனியத்தில் முற்றுப்புள்ளியாகி முடிந்துபோய் விடுபவரல்லர் ஆத்மாநாமம்; சுனியத்தில் வடிபித்த முற்றுப்புள்ளியாய் பெருவெடிப்பின் சாட்சியாய்த் தற்கொலையிலிருந்து தம் எழுத்துகள் வழி ‘என்னை அழித்தாலும், என்னை அழிக்க இயலாது’ (2013:ப.27) என்று உயிர்த்தமிழும் ‘பழமையினால் சாகாத் பெருங்கலனஞர் அவர்’ என்று நாடகபாணியில் வற்று rhetoric முழக்கமிட்டிருக்கிறார் இந்தப் பொய்ப்பித்தலாட்ட ஆய்வாளர்.

ஆத்மாநாமின் எழுத்துகளையாரும் அழிக்க முடியாது. தற்கொலை செய்துகொண்ட ஆத்மாநாம இப்பிடுக்கண்டபிடுக்கு யாரும் படுகொலை செய்துவதையும் அனுமதிக்கலாகாது.

மலேமும், மதேகும் ‘ஆத்மாநாமம் ஆய்வாளர் ஆத்மாநாமம் எழுதிய சூதந்திரம் கவிதையில் ‘ஸ்வரம்’ இதழில் ‘உனதுயிர்மீது ஆசை இருந்தால்’ என்றுதான் வெளியாகி யிருப்பதாகவும் ஆனால், பிரம்மராஜன் அதை ‘உன்மீது ஆசை’ எனப் பதாகச் செறிவுபடுத்திவிட்டதாகவும் கூற்றஞ்சாட்டியிருக்கிறார். (தன்னையும் அறியாமல் செறிவு என்ற வார்த்தையை அவர் இங்கே பயன்படுத்தியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது!) உனதுயிர்மீது ஆசை’ என்பதில் உயிர்மீது என்பதை redundant ஆக உணர்ந்து ஆத்மாநாமம் அதை நீக்கியிருக்க வேண்டும். என உயிர் இல்லாமல் எனமீது நான் ஆசை கொள்ள வழியேயில்லையே!)

கவிஞர் பிரம்மராஜன் 1989 செப்டம்பர் 1989இல் தன் நண்பரை மரியாதை செய்யும் விதமாய் தனயா & பிரம்மா வெளியீடாய்க் கொண்டுவந்த ஆத்மாநாம கவிதைகள், தொகுப்பில் இவ்விதம் கூறிப்பிடுகிறார் :

”பிரக்ஞாபிர்வமாக எதிர்கவிதை எழுதியவர்களில் ஆத்மாநாமம் முதன்மையானவர். எதிர்கவிதை அழகியலை இரண்டாவது நிலைக்குத் தள்ளுகிறது. ஆத்மாநாமின் கவிதைகளில் படிமங்களோ, உருவங்களோ அவற்றின் செயல்பங்குகாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றனவே அன்றி, வாசகனை ஏமாற்றும் வார்த்தைகளின் அளவில் நீர்த்துப்போகிற ஜாலங்கள் அல்ல”.

ஆத்மாநாமப் படைப்புகள் என்ற தலைப்பில் காலச்சுவடு வெளியிட்டுள்ள முதல் பதிப்பில் (டிசம்பர் 2002) தனது பதிப்புரையில் கவிஞர் பிரம்மராஜன் இவ்வாறு

குறிப்பிட்டுள்ளார்:

“பொதுவாகத் தன் கவிதைகள் வளிவந்த இதழ்கள் மற்றும் மாதம் போன்ற தகவல்களைப் பதிவு செய்து வைப்பது பற்றி ஆதமாநாம் அதிகம் கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. வளிவந்தவை, வளியிடப்படாதவை என்று பிரித்து என்னிடம் இரண்டு கோப்புகளைக் கொடுத்துத் திருந்தாரே ஒழிய வளிவந்த இதழ்கள் பற்றிய குறிப்புகள் அவற்றில் இல்லை.

இவை தவிர ஆதமாநாமின் இறப்புக்குப் பிறகு அவரது அம்பத்தூர் வீட்டிலிருந்த 6 நோட்டுப்புத்தகங்களை நண்பரும் கவிஞரான திரு. எஸ். வதை தியநாதன் பத்திரமாக எடுத்துவைத்துத் திருந்து என்னிடம் கொடுத்தார். அந்த இரண்டு கோப்புகளில் இல்லாத பல புதிய கவிதைகள் இந்த நோட்டுப்புத்தகங்களில் காணப்பட்டன. அவ்வாறே சில மொழிபெயர்ப்புகளும். என்றாலும் ப்ரஞ்சுக கவிஞர் ஆர்தர் ரமை போவின் சில கவிதை மொழிபெயர்ப்புகளை முழுமையாக் காது பென் சிலில் எழுதிவைத்துத் திருந்தார் ஆதமாநாம் – ஒருவளே பிறகு சீர் செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கையுடன் இப்பிவிட்டிருக்கலாம்.

மொழிபெயர்ப்புகளைப் பொறுத்தவரை அவர் மொழியாக்கம் செய்தவற்றையும் சிறுத்திழ்களில் வளியிடவற்றையும் பற்றி அவர் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளவில்லை. சில மொழிபெயர்ப்புகளைப் பற்றிக் கடித்ததில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ‘எல்சால் வடாரில் காணாமல் போன நினாவாக்கு’ என்ற லத்தீன் அமெரிக்கக் கவிதையின் மொழிபெயர்ப்பின் கையெழுத்துப் பிரதியும் இன்றுவரை எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. கணையாழியில் அது வளிவந்திருக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. அதைத் தேடுவதற்கான சந்தர்ப்பம் கிட்டவில்லை. இது தவிர, மலேமும் சில விடப்படல்கள் எனது கவனக்குறவைவின் காரணமாக நிகழ்ந்திருக்கலாம்.

என்னிடம் கொடுத்துத் திருந்தது போலவே கையெழுத்துப் பிரதிகளின் ஒரு கோப்பினை தன்னிடமும் ஆதமாநாம் கொடுத்ததாக ஞானக்கபித்தன் கபினார். அவரிடம் கொடுக்கப்பட்ட கோப்பில் இருந்தவற்றிற்கும் என்னிடம் தரப்பட்ட கோப்பில் இருந்த கவிதைகளும் ஏதும் விடப்படல் இருக்கிறதா எனச் சரிபார்த்து, விடப்படல்கள் எதுவுமில்லை என்று எனக்குக் கடிதம் மலமாகத் தெரிவித்தார். ஆனால் சின்னச் சின்ன வார்த்தை மாற்றங்கள் – இரண்டு அல்லது மூன்று கவிதைகளில் – இருப்பதாக அவர் எழுதியிருந்தார்.

நான் கபுமானவரை என்னிடம் உள்ள கையெழுத்துப் பிரதிகளின் அடிப்படையில் தான் இந்தத் தொகுப்பு நூலைப் பதிப்பித்திருக்கிறேன்.”

— இவ்வளவு விவரமாக வளிப்படையாக, தன் தொகுப்பாக்கம் குறித்துப் பேசியிருப்பவரை ஆதமாநாமின் **Instant Noodles Critic** மதிப்பழிப்பதே குறியாகக் கட்டுரை எழுதுவாராம். கவிதைமலே உள்ள ஆர்வம், அக்கறையான காரணமாக, கவிஞர் ஆதமாநாமின் மலே அவர் கவித்துவம் மலே உள்ள அபிமானம், மரியாதையான காரணமாக அரும் பாடுபட்டு பிரம்மராஜன் 270 பக்கங்கள் போல் உருவாக்கியுள்ள ஆதமாநாம் படபைப்புகளை மூன்று நான்கு பதிப்புகள் வளியிடும் முடித்த நிலையில் காலச்சுவடும் அந்தக் கட்டுரையைத் தங்கள் 200வது இதழில் வளியிடும். அவதூறிக் கட்டுரையை எழுதியவரும் சரி, அந்தக் கட்டுரையைக் கறாரான விமர்சனக் கட்டுரையாக அடையாளங் காட்டத் துடிப்பவர்களும் சரி, காலச்சுவடையே எந்தக் களே வியுமே கேட்கமாட்டார்கள். அவர்கள்க்கு

மதேசு 'ஆத்மாநாம ஆய்வாளர்' பின்வருமாறு பிரம்மராஜனை குற்றஞ்சாட்டியுள்ளார்:

“ஆத்மாநாமின் ‘டலெகெஸ்’ என்ற கவிதை, மதுலில் நிஜங்களில் (ஏப்ரல் 1982: ப.15) வளிவந்தது. பிறகு படிகளில் (இதழ் 15: 1983: ப.&) மறுபிரசுரமானது. படிகளில் இக்கவிதையின் தலைப்பு ‘டலெகெஸ்’ எனத் திரிந்துவிட்டது. நிஜங்கள், படிகள் ஆகிய இரண்டு இதழ்களிலுமே, இக்கவிதையின் மீண்டும் வரி, ‘1,74,843 தலகைகள் வீழ்ந்துள்ளன’ என்றுதான் இடம்பெற்றிருந்தது. ஆனால், இந்த எண்ணிக்கையைத் தம்பதிப்பில் பிரம்மராஜன், ‘1,75,843’ தலகைகள் வீழ்ந்துள்ளன’ என்று, ஆயிரம் தலகைகளைக் கட்டிப் பதிப்பித்துவிட்டார். கணக்கைச் சரிபார்க்க ஆத்மாநாம் இல்லாவிட்டாலும் அவரது வாசகர்கள் உள்ளார்களே என்பதைப் பற்றிப் பிரம்மராஜன் கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.”

எத்தனை ஆழமான திறனாய்வு பாருங்கள். ‘டலெகெஸ்’, ‘டலெகெஸ்’ எனத் திரிந்துவிட்டதாம். 1,74,843 என்பது 1,75,843 என்று பிரம்மராஜன் பதிப்பில் ஆயிரம் தலகைகள் அதிகமாக வந்துவிட்டதாம். ஆத்மாநாம் வாசகர்கள் ஆத்மாநாம் கவிதைகளை வாசிப்பது இந்தவிதமான அச்சுப்பிழைகளை அங்கலாய்ப்பதற்கா? இவ்வை அச்சுப்பிழைகள் இல்லையென்று மதேசு ‘ஆத்மாநாம் ஆய்வாளர்’ ஆதாரப்பர்வமாகச் சொல்லமுடியுமா? அப்படியே இவ்வை பிழைகளால், பிரம்மராஜனால் வண்பெட்டமென்றே செய்யப்பட்ட தண்டனைக் குரிய குற்றங்கள் என்றால் ‘what is the motive?’

(பி.கு: கடைக்காமலிருக்க முடியவில்லை. தமிழ் இலக்கணத்தையே தமீழ் கவிதைகளுக்குள் பொருத்திப் பொருத்தித் தவறுகளைச் சூட்டிக்காட்டும் மதேசு ‘ஆத்மாநாம் ஆய்வாளர்’ என்பதைப் பற்றிப் பிரம்மராஜன் கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை’ என்று பற்றி பிரம்மராஜன் ஆகிய சொற்களையே ‘ப’ போடவது சரியா? தெரிந்துகொள்ளும் ஆர்வத்தில் தான் கடைக்கிறேன்).

வகுப்புக்கு வரும் எலும்புக்கட்டு!

(நன்றி: ஞானக்கத்தனாக்கும், ஆத்மாநாமாக்கும் – இருவரும் இந்தத் தலைப்பில் கவிதை எழுதியிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே ஞானக்கத்தனாக்கையாண்டுவிட்ட காரணத்தால் ஆத்மாநாம் தனது கவிதையை வகுப்புக்கு வரும் எலும்புக்கட்டு (இரண்டாம் பதிப்பு) என்று பெயரிட்டதாக 1989இல் பிரம்மராஜன் பதிப்பித்த ஆத்மாநாம் கவிதைகள் தொகுப்பிலிருந்து தெரியவருகிறது.) உ.வ.சா.வின் ‘என் சரித்திரம்’ நூலில் பல இடங்களில் நாங்கள் சல்லாபித்துக்கொண்டிருந்தோம்’ என்பதாய் வரும். அதாவது, நாங்கள் உரையாடிக் கொண்டிருந்தோம், அளவளாவிக் கொண்டிருந்தோம் என்ற பொருளில்! வார்த்தைகள் காலப்போக்கில் பல மாற்றங்களை ஏற்று பழக்கத்தில் இருக்கின்றன. இதுவே மொழி உயிர்த்திருப்பதற்கான அடையாளம். அதுவும், கவிதையில் ஒரு சொல் அதன் வழக்கமான, பழக்கமான பொருளிலிருந்து வேறுபட்ட பொருளில் இடம்பெறுவது வகுப்பு இயல்பு. நவீன கவிதைக்கே உரிய அம்சம் அது என்றும் கிறலாம்.

நவீன கவிஞர்கள் எல்லோரும் தமிழ் இலக்கணத்தைக் கர்த்துக் குடித்தவர்கள் அல்ல. இதையே மாற்றிச் சொன்னால், தமிழ் இலக்கணத்தைக் கர்த்துக் குடித்திருப்பதாலேயே ஒருவர் கவிஞராகிவிட முடியாது. நவீன தமிழ் கவிதையில் வாசகப் பிரதிக் கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. திறந்தமுனை கொண்டிருப்பது நவீன கவிதையின் அடையாளமாக விளங்குகிறது என்றும் சொல்ல முடியும்.

மதேகம் 'ஆத்மாநாமம் ஆய்வாளர்' – கவனிக்கவும், மதேகம் ஆத்மாநாமம் அல்ல, 'ஆத்மாநாமம் ஆய்வாளர்' என்ற சிறப்புப் பட்டத்திற்கு உரிய(வராகத் தன்னை அசட்டுத் தன்மையின் மூன்று மூன்றுகொண்டிருப்பவர்க்கு) கல்யாணராமன், ஆத்மாநாமின் சிறுகவிதை திருஷ்டியதை திருகிக் குதறி பொருள் பெறத் துத் தன்னை தமிழ்க் கவிதையின் மூலமும் முடிவான வாசகராக நிறுவ முயன்றிருப்பதைப் படித்தால் 'நாமமெல்லாம்' என்ன மண்ணுக்கு கவிதை பதிக்கிறோம் என்றவிதமாய் ஒரு கிலி பரவுகிறது பாருங்கள். அதைச் சொல்லிப் புரியவைக்க இயலாது!

தொகுப்பில் அத்தனை நுணுக்கமாய் பிழைகளைச் சூட்டியிருக்கும் ஆய்வாளர் – அங்கே ஒரு வரி இல்லலை, இங்கே ஒரு வரி இல்லலை' என்று அப்படி அங்கலாய்த்திருக்கும் ஆய்வாளர், கவிதையின் தலையைக் குறிப்பிடாமல் விட்டது ஏன், திரியவில்லை. பிழை சூட்டியே தமிழ்க் கவிஞர்களையிடத் தன்னுடைய வாசகப் பிரதியே மலோனது முழுமையானது என்று ஒற்றைமலோதிக் கப்பல்களை வலியுறுத்தப் பார்ப்பதில் முன்பைய இரப்பவர் கவிதையின் தலையைக் குறிப்பிடாமல் காற்றில் விட்டுவிட்டது சரியா? எனினில், நவீன தமிழ்க் கவிதைகள் பலவற்றில் தலையைக் கவிதையின் குறியீடாய், கவிதைக் கான திறவுகோலாய், கவிதையோடு இரண்டறக் கலந்த அம்சமாய் இரப்பது வெளிப்படலாம்.

ஆத்மாநாமின் கவிதை இதோ:

திருஷ்டி

பானதை தலையைச் சாய்த்து

புல் பிதுங்கும் கைகளோடு

சட்டைப் பொத்தான் வெடிக் க

தொப்பையில் புல் திரிய தனியாய்

யாருன்னதைத் தடுக்கில் போட்டார்

சுணற் கயிற்றால் கட்டிப்போட்டு

உன் காற்சட்டை தருவனே

சென்றுன் எதிரியதைத் தடு.

இந்தச் சிறிய கவிதைக்கு என் வாசகப் பிரதியில் குறைந்தபட்சம் 40 பக்கங்கள் எழுத முடியும். எந்த சிறுபத்திரிகை வாசகராலும், படையாளியாலும் செய்ய முடியும்.

இந்தக் கவிதையில் தொகுப்பாளர் பிரம்மராஜன் ஓரிரு வார்த்தைகளை மாற்றிவிட்டதாகவும் அதனால் கவிதையின் பொருள் அனர்த்தமாகிவிட்டதாகவும் மதேகம் 'ஆத்மாநாமம் ஆய்வாளர்' அப்படியொரு அங்கலாய்ப்பு அங்கலாய்த்து பின்வருமாறு கருகிறார்:

"உன் காற்சட்டை மட்டும் கொடு" எனக் கணையாழியில் பிரச்சுரமாகியுள்ளதற்குப் பதிலாக 'உன் காற்சட்டை தருவனே' எனப் பிழையாகப் பிரம்மராஜன் பதிப்பித்துள்ளார்.

இது கவிதையின் மயைப் பொருளையே மாற்றிவிடக்கூடிய பிழையாகும். 'உன் காற்சட்டை தருவனே' என்ற கபீற்றைப் பண்பாடு காப்போரகைக் குத்தும் கலையாக வாசிக்கலாம்; 'உன் காற்சட்டை மட்டும் கொடு' என்ற யாசிப்பகைக் கடைபவனின் வறுமையோடு தொடர்புபடுத்தி வாசிக்கலாம். இந்தக் கவிதையின் ஒன்பதாம் வரியான 'என் உயிரும் தருவனே' என்பதைப் பிரம்மராஜன் முழுவதுமாகவே விட்டுவிட்டார்".

ஆய்வாளரின் தொனியிலிருக்கும் அதிகாரம் ஆத்மாநாமே மாற்றியிருந்தாலும்கூட என்னகைக் கடைகாமல் எப்படி மாற்றலாம் என்று கடைபதுபோல் இருக்கிறது. 'யாருன்னதைத் தடுக்கில் போட்டார்' என்பதுதான் கவிதையின் மயைம் என்பதுதான் என வாசகப்பிரதியும். ஆனால், பிரம்மராஜன் தொகுத்திருக்கும் அளவில், 'தடுக்கில் போடப்பட்டது, தொங்கிக் கொண்பிரப்பவனுக்கு காற்சட்டை மட்டும் கிடகைக்குமானால் அவனால் உயிர்த்தழிந்து சினென்று தன் எதிரியை எதிர்கொள்ள முடியும். மாறாக, காற்சட்டை மட்டும் கொடு, உயிரையும் தருவனே' என்று கவிதைசொல்லி கடைப்தென்றால் அது எத்தனை அனர்த்தம் (அதாவது, ஆத்மாநாம் ஆய்வாளரின் கவிதை பொருள்கொள்ளல் முறையில்) சுவரிருந்தால் தான் சித்திரம் வரைய முடியும். உயிரையைக் கொடுத்த பின்பு காற்சட்டையை ஒருவர் போட்டுக் கொண்டிருந்தால் என்ன, இல்லையானால் என்ன?

அப்பட்டியில்லாமல், பிரம்மராஜனின் தொகுப்பாக்கத்தில், உன் காற்சட்டை தருவனே / சினென்றுன் எதிரியைத் தடு' என்னும் போது தடுக்கில் போடுவதைவிட அவமானகரமாய் காற்சட்டையையும் உருவியிருக்கிறார்கள் (இப்போது நாம் இத்தகைய ஆணவ அடக்குமுறைகளைப் பற்றி தினம் தினம் களைவிப்படுவதில்லையா என்ன?) அதனால் தான் கவிதைசொல்லி உன் காற்சட்டை தருவனே என்கிறார். அப்பட்டிச் சொல்வதிலிருந்தே கவிதைசொல்லி அந்த அவமானப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் சோளக்கொல்லை பொம்மையை (பொம்மையை ஒத்த மனிதர்களை) எத்தனை சகமனிதநயேத்தோடு பார்க்கிறார் என்பது தெளிவாகிறது.

(நல்லவேளை, 'உன் காற்சட்டை தருவனே' என்று தொகுப்பாளர் மாற்றியிருக்கிறாரே, அப்பட்டியின்றால் அவர்தான் கவிதைசொல்லியின் காற்சட்டையைக் களவாடியவர் என்பது தெள்ளத்தெளிவாகிறது என்று மதேகு ஆத்மாநாம் ஆய்வாளர் சொல்லவில்லையே என்று பிரம்மராஜன் ஆசுவாசப்பட்டிருக்கொள்ளலாம்.) 'உன் காற்சட்டை தருவனே', சினென்றுன் எதிரியைத் தடு' என்பதன் மட்டும் நம்மகைக் காததுக்கொள்ள நாம் தான் போராட வேண்டும் என்று ஆத்மாநாம் சொல்வதாக என வாசகப்பிரதி சூட்டுகிறது.

காற்சட்டை தருவனே என்று தொகுப்பாளர் கூறியது அவருடைய அதிகாரவெறியைக் காட்டுகிறது என்றுகூட மதேகு ஆய்வாளர் முழக்கமிடலாம். ஆனால், 'அம்மணக்கோண்டியாக' வெளியே சினென்றால் அதையே காரணமாகக் காட்டி சிறையில் தள்ளிவிடுவாரகளை என்றுதான் கவிஞரோ அல்லது தொகுப்பாளரோ அப்பட்டிக் கூறிப்பிட்டிருக்கவேண்டும் என்பது என சிறற்றிவாக்கு எட்டிய வாசகப்பிரதி!

மதேகு ஆத்மாநாம் ஆய்வாளர் ஒன்றைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். **Internal Assessment** மதிப்பெண்களில் கவைத்துவிடுவாரோ என்று பயந்து அவருடைய மாணாக் கர்கள் அவர் சொல்வதற்கெல்லாம் 'தமே'ன்னு தலையாட்டிக் கொண்டிருக்கக்கூடும் – உள்ளூர்க் கருவியவாறே. ஆனால், நவீன தமிழ்

Written by - லதா ராமகிருஷ்ணன் -

Monday, 05 September 2016 20:25 - Last Updated Monday, 10 December 2018 09:44

கொண்டுவந்து, ஆத்மா நாமின் கவிதைகளை வளையிடவேண்டும் என்ற ஆர்வம் காரணமாக வளையிட்ட, ஆத்மாநாம் கவிதைகளின் ஒரு பகுதியே இந் தத் தொகுப்பில் சரீரக் கப்பட்டுக்கிறது என்று நூலின் ஆரம்பத்திலேயே தெளிவுபடுத்து திவிட்ட நிலையிலும் அவர்கள் செய்திருப்பது பதிப்பரசியலாம். (அந்த நூலுக்குப் பின் வந்த ஆத்மாநாம் கவிதைகள் (1989), மற்றும் காலச்சுவடு பதிப்பு இரண்டிலும் அந்தக் கவிதை இடம்பெற்றிருக்கிறது.)

காசில்லாத காலத்தில் கைக்காசைப் போட்டு சிறியநில் பதிப்பித்திருப்பதில் இத்தனை பதிப்பரசியலைப் பகுப்பாய்வு செய்து துப்பு துலக்கியிருக்கும் மதேசு ஆத்மாநாம் ஆய்வாளர், பிரம்மராஜன் தொகுப்பாகத்தில் பிழைமலிந்திருப்பதாய் பிழையான கருத்ததைத் தன் கட்டுரை முழுவதும் திரும்பத் திரும்பப் பலவாறு வலியுறுத்துபவர், அத்தனை பிழைபட்ட நூலைத் திரும்பத் திரும்பப் பதிப்பித்திருக்கும் காலச்சுவடு பதிப்பகம் குறித்து மருந்துக்கும் ஒரு கண்டனத்தனை முன்வைப்பதில்லை! இதில் உள்ள பதிப்பரசியலைத் தான் நாங்கள் பசீகிக்கொண்டிருக்கிறோம். கவிஞர் பிரதாபராத்ரன் காலச்சுவடு கட்டுரை தொடர்பாகக் கீழ்க்கண்ட களேவிகளதைத் தனது முகநூல் பக்கத்தில் எழுப்பியிருந்தார்; காலச்சுவடுக்கும் அனுப்பியிருக்கிறார்.

Pradhaha Rudhran August 10 at 11:20am ·

“சுயந்தத்தில் வடித்த முற்றுப்புள்ளி” காலச்சுவடு 200வது இதழில் வளையிவந்துள்ள திரு.கல்யாணராமனின் கட்டுரையை முன்வைத்து சில்களேவிகள்.

கல்யாணராமன் என்பவர் யார்? அவர் ஒரு முன்பைப்பான இலக்கியவாதியாக இருந்திருந்தால், அவருடைய இலக்கிய முன்பைப் பூ இத்தனைகை காலம் என்ன செய்துகொண்டிருந்தது? கல்யாணராமன் என்கிற இந்த திடீர் இலக்கிய தர்மவாதி சிறுபத்திரிக்கை இலக்கிய உலகிற்கு செய்த பங்களிப்பு என்ன? “ஆத்மாநாம் கவிதைகள்” என்று பிரம்மராஜன் தொகுத்து 2002ல் காலச்சுவடு வளையிட்ட தொகுப்பில் 147 கவிதைகள் மட்டுமே உள்ளதாகவும், தன்னிடம் 156 எண்ணிக்கைகள் கொண்ட கவிதைகள் உள்ளதாக திரு.கல்யாணராமன் சொல்கிறார். விடப்பட்டவை 9 கவிதைகள். 14 வருடங்களாக என்ன செய்துகொண்டிருந்தார்?. இந்த முக்கியமான கவிதைகளை இந்த கட்டுரையிலேயே வளையிட்டிருக்கலாமே? “காக்கித்தில் ஒரு கோடும்” தொகுப்பில் ஏற்கனவே வளையிவந்திருந்த 6 கவிதைகளை “ழ” குழுவினர் நுண்மாற்றம் செய்துவிட்டதாக திரு.கல்யாணராமன் சொல்கிறார். தொகுப்பு வளையிவந்த வருடம் 1981. ஆத்மாநாம் இறந்த வருடம் 1984. ஆத்மாநாமின் படப்பைபுக காலம் 1972லிருந்து 1984 வரை. இந்த காலகட்டங்களிலேயே அவரது பெரும்பாலான படப்பைபுகள் பல்வற்று இதழ்களில் பிரசுரமாகி விட்டதை அறியமுடிகிறது. (கசடதபற, படிகள், ழ, கவனம், ஸவரம், கணயையாழி, பிரகஞ்சை) ஏற்கனவே இதழ்களில் பிரசுரமாகிவிட்டது என்கிற காரணத்திற்காக பின்வரும் காலங்களில் ஒரு படப்பைபாளி தனது படப்பைபுகளை மலேமும் சமீமபைபுத்துக்கொள்ளக் கட்டாதன்கிற சட்டதிட்டங்கள் ஏதனும் நடமைமுறையில் இருக்கிறதா திரு.கல்யாணராமன் அவர்களே? ஆத்மாநாமின் 4 கவிதைகள் “கசடதபற” இதழ் 24, சபெடம்பர் 1972ல் வளையிவந்துவிட்டது என்றும், ஆனால் காலச்சுவடு 2002ல் வளையிட்ட தொகுப்பில் “வளையிவராத கவிதைகள்” என்று தலைபிட்டு வந்துள்ளதாக தற்போது தனது கருத்தினை முன்வைக்கிறார். மலேமும், “படிகள்” இதழில் வளையிவந்திருந்தும், பிரம்மராஜன் தொகுத்து காலச்சுவடு வளையிட்ட தொகுப்பில் விடப்பட்டிருக்கிற சில மொழிபெயர்ப்பு கவிதைகளின் தலைப்பை தற்போது பட்டியலிடும் திரு.கல்யாணராமன், 2002ல் ஏன் செய்தவில்லை?

Written by - லதா ராமகிருஷ்ணன் -

Monday, 05 September 2016 20:25 - Last Updated Monday, 10 December 2018 09:44

திரு.கல்யாணராமன் முன்வகைக் கும் கவிதைகளின் பட்டியல்களையும் , திருத்தங்களையும் 1989ல் பிரம்மராஜன் வளையிட் தொகுப்பிற்கு பின்பாகவோ அல்லது 2002ல் காலச்சுவடு வளையீடாக வளையித் தபுதோ உடனடியாக சூட்டிக் காட்டியிருந்தால் அதன் இரண்டாவது பதிப்பிலேயே சரிசெய்திருக்கலாம் . ஐந்தாவது பதிப்பு வளையிவரும் வரையில் என்ன செய்துகொண்டிருந்தார் ?

1980களில் மாதம் ஒருமுறை தவறாது ஊட்டியிலிருந்த பிரம்மராஜனுடன் தங்கி இலக்கிய உரையாற்றி வந்த காலச்சுவடு பதிப்பகத்தின் ஆஸ்தான கவிஞர் திரு.சுகுமாரன் என்ன செய்து கொண்டிருந்தார் ?

திரு.கல்யாணராமன் 14 வருடங்களுக்குப்பிறகு முன்வகைக் கும் “சில திருத்தங்களும் கருத்துக்களும்” ஆதர்சமான ஓட்டமுடைய படைப்புகளை இந்த இலக்கிய உலகத்திற்கும் , வாசகர்கள்க்கும் அறியத்தர வேண்டும் என்கிற பரந்துபட்ட எண்ணத்தில் இல்லை. அது பிரம்மராஜனுடைய இலக்கிய செயல்பாடுகளின் மீது ஒரு பொய்யான பிம்பத்தைக் கட்டமகைக் கவனம் என்கிற இலக்கை நோக்கியே நகர்கிறது.

இந்த கட்டுரையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இன்னும் “சமீபம் படைத்துப்பட்ட தொகுப்பு” என்று புதிய பதிப்பாகவும் , இந்த தொகுப்பிற்கு திரு.கல்யாணராமனையே தொகுப்பாசிரியராக செயல்பட வகைக் கவும் நடக்கிற “இலக்கிய அரசியல் தில்லுமுல்லு” என்றுதான் நின்கைக் தோன்றுகிறது.

ramakrishnanlatha@yahoo.com